

# РЕШЕНИЕ

№ 250

гр. Бургас, 06.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМА. Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**

при участието на секретаря **ИРИНА Т. МАНОЛОВА**  
като разглежда докладваното от **ДИМА. Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**  
Гражданско дело № 20222120103932 по описа за 2022 година  
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод предявления от Д. Г. М. против Х. П. Д., Й. П. Д. и Г. Г. Д. иск за делба на съсобствен недвижим имот, а именно самостоятелен обект в сграда с идентификатор \*\*\*\*\* по кадастралната карта на гр. Б\*\*, с адрес на имота: гр. Б\*\*, ж.к.\*\*\*\*, брой нива на имота: едно, предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, с площ от 87,37 кв.м., ведно с прилежащото избено помещение с площ от 6,00 кв.м., както и 1,47 ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху терена, при следните дялове: 15/18 ид.ч. за ищцата и по 1/18 ид.ч. за всеки от ответниците. Ищцата твърди, че е придобила собствеността върху 5/6 ид.ч. от имота по дарение от майка си К. Х. М., а ответниците са собственици на остА.лата 1/6 ид.ч. в качеството им на наследници на П. Х. Д., починал на \*\*\* г. Твърди се също така, че страните не могат доброволно да уредят подялбата на имота, независимо от многократните опити за това поради което е предявен настоящият иск. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ищцата, който поддържа иска, ангажирани са писмени доказателства.

Така предявеният иск за делба е с правно основание чл. 34 от ЗС, като същият е допустим.

В законоустановения едномесечен срок по делото е постъпил отговор от ответниците, в който е оспорено твърдението на ищцата, че е собственик на 5/6 ид.ч. от процесния имот. Ответниците твърдят, че договорът за дарение, с който Й. Ч. Д. е дарила на дъщеря си К. Х. М. собствените си ид.ч. от този имот, няма вещно-прехвърлително действие, тъй като дарителката не е била собственик на дарените идеални части, а целият имот е бил лична собственост на съпруга й Х. Д. Д., тъй като бракът им е бил сключен през 1956 г. – преди въвеждането на СИО със Семейния кодекс от 1968 г. Заявени са и възражения за нищожност на договора за дарение, обективизиран в нотариален акт № \*\*\*, т. \*, рег. № \*\*\*, н.д. № 439 от

25.07.2014 г. на нотариус А. Д., но ищцата е заявила, че няма да се ползва от този документ, поради което същият е изключен от доказателствата по делото. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ответниците, който моли искът за делба да бъде отхвърлен, не са ангажирани доказателства.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и приложимите законови разпоредби, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото е представено удостоверение за наследници на Х. Д. Д., починал на \*\*\* г., от което е видно, че същият е оставил следните наследници по закон: Й. Ч. Д. – съпруга, К. Х. М. – дъщеря и П. Х. Д. – син. От същото удостоверение е видно, че П. Д. е починал на \*\*\*\* г. и е оставил следните наследници по закон - Г. Г. Д. (съпруга), Х. П. Д. (дъщеря) и Й. П. Д. (син).

Видно от представения Нотариален акт за собственост на апартамент по чл. 55 „г” от ЗПИНМ № \*\*, т. \*\*, дело № 2475/1966 г. от 22.10.1966 г., наследодателят Х. Д. Д. е бил признат за собственик на следния недвижим имот: апартамент № \*, на \*\* етаж в групов строеж Б-3, ж.к. „\*\*\*\*” – Б\*\*\*, застроен на 87,37 кв.м., състоящ се от 2 спални, дневна, черна кухня, баня, клозет, ведно с избено помещение, заедно с 1,47 ид.ч. от общите части на сградата, както и 1,47 ид.ч. от правото на строеж върху държавната земя, върху която е построена сградата. Страните по делото не спорят, че този имот е придобит по време на брака на Х. Д. и съпругата му Й. Д.. Поради това и на осн. чл. 103 от СК от 1968 г. (отм.), съгласно който правилата на този кодекс относно имуществените отношения между съпрузите се прилагат и за имуществата, придобити преди влизането му в сила от съпрузи при заварени бракове, следва да се приеме, че имотът е бил притежаван от двамата съпрузи в режим на СИО (на осн. чл. 103, вр. чл. 13 от СК от 1968 г.). В тази връзка възражението на ответниците, че имотът е бил изключителна собственост на Х. Д., а не СИО на него и съпругата му, е неоснователно, съответно недоказано и неоснователно е и възражението им за липса на вещно-прехвърлително действие на последващ договор за дарение на идеални части от имота, извършено от съпругата му Й. Д. в полза на дъщеря им К. М., тъй като се доказва, че дарителката е притежавала идеални части от процесния имот.

Видно от приложената схема № \*\*\*/\*\*\* г. на самостоятелен обект в сграда, издадена от СГКК-Бургас, към момента гореописаният недвижим имот е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Б\*\*\* с идентификатор \*\*\*\*\*.

Със смъртта на Х. Д. през 2002 г. съпружеската имуществена общност върху процесния апартамент е прекратена и е преобразува в обикновена съсобственост, като  $\frac{1}{2}$  ид.ч. от имота е ста.ла собственост на съпругата му Й. Д. (като част от прекратената СИО), а ост.л.ата  $\frac{1}{2}$  ид.ч. от имота е придобита от наследниците му Й. Д., К. М. и П. Д. при квоти по  $\frac{1}{3}$  ид.ч. за всеки от тях, т.е. всеки от тримата наследници е придобил по  $\frac{1}{6}$  ид.ч. от целия имот. След смъртта на П. Д. неговата  $\frac{1}{6}$  ид.ч. е преминала в собственост на неговите наследници – тримата ответници, като всеки от тях е ста.л собственик на по  $\frac{1}{18}$  ид.ч. от целия имот.

По делото е представен Нотариален акт № \*\*, т. \*\*, рег. № \*\*\*, дело № 418/2018 г. от \*\*\* г., с който К. Х. М. е дарила на дъщеря си Д. Г. М. собствените си  $\frac{5}{6}$  ид.ч. от процесния имот. Ответниците твърдят, че сключеният с този нотариален акт договор за дарение не е породил вещно-правно действие, но същите не са ангажирали никакви доказателства в подкрепа на това свое възражение. Поради това и тъй като валидността на обективирания в нотариалния акт от 02.10.2018 г. договор за дарение не е оспорена по делото, съдът намира, че същият легитимира ищцата като собственик на дарените от майка ѝ  $\frac{5}{6}$  ид.ч. от процесния имот.

Предвид горното, съдът намира, че към настоящия момент правото на собственост върху процесния имот е разпределено между страните по делото, както следва:  $\frac{15}{18}$

(равняващи се на 5/6) ид.ч. за ищцата и по 1/18 ид.ч. за всеки от тримата ответници. С оглед на това съдът намира, че процесният имот е съсобствен между страните по делото при така посочените квоти, които съвпадат с квотите, посочени в исковата молба, поради което делба на имота следва да бъде допусната именно при тези квоти.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският районен съд

## **РЕШИ:**

**ДОПУСКА** извършването на съдебна делба между Д. Г. М., ЕГН \*\*\*\*\*, от гр. Б\*\*, ж.к. \*\*, против Х. П. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, от гр. Б\*\*, ж.к. \*\*, Й. П. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, от гр. Б\*\*, ж.к. \*\*, и Г. Г. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, от гр. Б\*\*, ж.к. \*\*, по отношение на съсобствения им недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор \*\*\*\*\* (\*\*\*\*\*) по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Б\*\*, с адрес на имота: гр. Б\*\*, ж.к. \*\*\*\*\*, предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: едно, площ на обекта: 87,37 кв.м., ведно с прилежащото му избено помещение с площ от 6,00 кв.м., както и 1,47 ид.ч. от общите части на сградата и 1,47 ид.ч. от правото на строеж върху терена, при следните квоти: 15/18 (петнадесет осемнадесети) ид.ч. за Д. Г. М., 1/18 (една осемнадесета) ид.ч. за Х. П. Д., 1/18 (една осемнадесета) ид.ч. за Й. П. Д. и 1/18 (една осемнадесета) ид.ч. за Г. Г. Д..

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ОС-Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: \_\_\_\_\_